

Tyršovačky a Tyršováci současní i bývalí, jsem rád, že vám mohu představit další číslo našeho časopisu. Bude to něco, co jste ještě neviděli, poprvé v historii školy bude časopis vycházet KAŽDÝ TÝDEN! Začal vycházet 9. dubna 2020 a skončí týden poté, co bude školní docházka povinná pro všechny (zatím to vypadá na 4. září 2020 – v měsících červenec a srpen nevycházíme)...

Vážení naši čtenáři,
posedmé vás vítáme na těchto stránkách o škole, ale nejen o ní. Co můžeme tentokrát nabídnout? Několik týdnů čekaly na zveřejnění žákovské talismany, doplnili jsme je o talismany učitelů. Člověk by nevěřil, co vše může být talismanem... Podrobně se podíváme na náš mateřský jazyk - obdivovaný, hýčkaný, ale i proklínaný. Jak jej vidí naši žáci? Co pochválili, co mu vyčetli? V minulém časopise jste si mohli přečíst nové Barykovy příhody, do tohoto čísla je napsali žáci 6. A. Slíbili jsme, že se budeme věnovat i Frenštátu, posledně jsme otiskli Paměti lípy, které vyprávěly o historii náměstí. Tentokrát se posuneme o kousek na jih a vypravěčem svého příběhu bude socha v Tyršově ulici, která nám přiblíží zajímavé události Tyršovy ulice a jejího blízkého okolí. Nechybí pozdrav paní psycholožky a srdce jako poděkování. Pro zájemce pokračuje soutěž o Zlatou přednostenku, která může na týden pro dva lidi znamenat přímou cestu k výdejnímu okénku na obědech. Takže jako posledně – POJĎME NA TO!!!

Stejně jako vždy začínáme radostnou zprávou. Výherkyní soutěže, a tedy šťastnou majitelkou Zlaté přednostenky, která umožní legálně předběhnout vítězce a její kamarádce všechny řady ve školní jídelně pro jeden týden v září 2020, se stala

Magdaléna Fuksová z 6. A.

Každým číslem našeho časopisu se dostáváme blíž a blíž ke konci karantény. Většina z nás se už těší do školy, až si sednou do školních lavic a budou se učit někdy pomlouvat s učiteli. Něco mi říká, že i učitelé se těší na jejich žáky, i když je někdy štvou. No ale každý někdy potřebuje někoho, kdo ho bude štvát. Ted zpátky k začátku školy. Já si to představuji tak, že přijdu do školy, přezuju se a vydám se do třídy. Potom uvítám své kamarádky, které většinou přicházejí o půl hodiny později než já. Pak se budeme učit a vlastně všechno bude jak předtím. Takže si myslím, že se toho moc nezmění. Ted doporučuji si dočíst zbytek časopisu a na shledanou.

Tereza Jašková

Jak mi současná doba změnila život?

Současná situace mi do hlavy přivedla mnoho různých myšlenek. Např. před tím, než začal Covid, jsem vůbec nebral ohled na to, že bych se venku mohl nakazit. Když jsme byli v Anglii, tak jsme se u památek, na náměstích a v hromadné dopravě tak mačkali, že jsme od sebe byli třeba 10 cm. A vůbec mi nedocházelo a nebál jsem se, že se nakazím třeba chřipkou.

Když začaly Covid prázdniny, byl jsem rád, že nemusím do školy a ani ven a můžu jen sedět u kompu. Časem ale přišly depky a PC omrzelo, takže jsem začal chodit ven a více sportovat. Upřímně, teďka bych se vrátil do školy, protože doma je nuda a nebaví mě dělat si úkoly. Taky mi chybí kamarádi, které jsem dlouho neviděl i kvůli tomu, že jsem byl před Covid prázdninami napaden chřipkou. Je možné najít na celé situaci něco pozitivního? Určitě, líbí se mi, že si můžu korigovat, kolik toho udělám, kdy a co udělám, a nikdo mi do toho nemluví. Také se mi líbí, že můžu jít spát později a taky vstávat později. Když jdu ven, tak mě pěkně štve rouška, ať už tím, že se v ní blbě dýchá, je v ní horko, ale hlavně se mi hrozně moc mlží brýle, a to je napalícu. Venku chodím hlavně do přírody a nosím roušku a u lidí se snažím dodržovat odstup 2 metry.

Na co se těším, až tahle doba skončí? Budeme moct cestovat, chodit bez roušek, chodit na výšlapy na hory, do aquaparků, na zmrzku, chodit do nákupních center (Avion, Karolína) a shlukovat se ve větším počtu. Roušky budou taková nehezka vzpomínka na vir, který jak rychle přišel, tak snad rychle odejde. Snad co nejdříve přijde vakcína, která to všechno zastaví a vše se vrátí do původních kolejí.

Lukáš Zajíc 8. A

Já Baryk a můj čolek

Je po vydatném dlouhém dešti a Baryka už nebaví schovávat se v boudě, byl už tam schovaný téměř celý den. Vyrazí se proběhnout po louce. Když tak utíká, najednou proběhne kaluží. Zastaví se, protože z kaluže vypadlo nějaké zvíře. „Haf, haf, nevěděl jsem, že někdo může bydlet v kaluži,“ řekl Baryk. „Já jsem čolek a žiji různě, na souši i ve vodě, jsem totiž obojživelník. Ještě jsem maličký, tak mě není moc vidět. Ale můžu dorůst až do 10 centimetrů.“ „A co tady děláš tak sám?“ ptal se Baryk. „Utekl jsem na chvíli ven, mamka někde v tůni klade vajíčka, tatka šel na brouky, červy a hmyz a brácha spí v díře v mechu.“ „Haf, haf, ještě jednou se ti omlouvám,“ řekl Baryk. „Nic se nestalo, já vím, že nás není moc vidět, máme tmavou barvu, ale máme zvlněný hřeben na těle, to je náš nejnápadnější znak.“ „Haf, haf, už musím běžet domů, ale jsem rád, že jsem tě poznal a dozvěděl se něco o čolcích a slibuji, že už nebudu běhat přes kaluže.“

Valerie Slezinská 6. A

Já Baryk a divočák

Je horký letní den a Baryk se jde zchladit do lesa a má v plánu si tam také zdřímnout. Najde si krásné houští ve stínu, ale co to je? Tam už někdo spí! Začne štěkat: „Haf, haf, kdo jsi a co tu děláš?“ „Já jsem divočák a tady spím, protože jsem aktivní hlavně v noci.“

Amálie Bačová

divočáka a usnul.

„Aha, tak to budeme asi příbuzní. Já také nemůžu v noci moc spát, musím hlídat. A to chodíš spát takový špinavý?“ ptal se Baryk. „Ano, to nám divočákům nevadí, máme rádi bahenní koupele a ještě se při tom koupání nažereme, jsme všežravci. A co tady děláš ty?“ ptá se divočák Baryka. „Je mi horko, tak jsem si hledal místo v chládku, kde si zdřímnu.“ „Tak pojď si tedy lehnout vedle mne, ale musíme být potichu, tady spí další divočáci. My žijeme ve skupinách. Neboj, už budu mlčet.“ Baryk si lehl vedle

Vendelín Slezinský 6. A

Já Baryk a žížala

Baryk spí pod stromem a najednou ho probudí šimrání pod přední levou packou. Podívá se pod packu, ale nic nevidí, a tak zase zkouší usnout, ale zase ho něco zašimralo pod packou. Nazlobeně zvedne packu a nic, pořádně se podíval do trávy a uviděl malého hada.

Karolína Žížková

„Haf, haf, hade, já tady spím!“ „Já nejsem had, ale žížala a provzdušňuji tady půdu, ve které taky bydlím.“ „Tak to jsem nevěděl, že také v půdě někdo bydlí. A kdo ti namaloval na těle ty kroužky?“ ptá se Baryk. „To mi nikdo nenamaloval, s tím jsem se už narodila, my žížaly se totiž řadíme do řádu kroužkvců.“ „A co vy žížaly jíte?“ ptá se Baryk. „Neboj, tvoje jídlo nám žížalám nechutná, my jíme listí a uhynulé živočichy. Nezlob se, Baryku, ráda bych si s tebou povídala, ale už musím jít pracovat. Jsem totiž důležitá pro vznik hnoje a humusu.“ „Já jsem také důležitý,“ říká Baryk. „Musím hlídat dům. Každé zvířátko je něčím užitečné,“ řekla žížala, rozloučila se s Barykem a zavrtala se do hlíny. Baryk se pokoušel znovu usnout, ale nešlo mu to, protože se každou chvíli podíval do trávy, jestli neuvidí vylézat žížalu.

Vanesa Slezinská 6. A

Já Baryk a užovka červená

Jednoho dne šel Baryk na procházku a asi v půlce cesty se zastavil, za kamenem uviděl divnou tkaničku. Drknul do toho čumákem a ono se to pohnulo, Baryk leknutím uskočil. Ta divná tkanička říká: „Jsem užovka červená, jmenuji se Bára.“ „Co tu děláš?“ ptá se jí Baryk, „tebe jsem tu nikdy neviděl.“

„Vždyť já jsem původně ze Severní Ameriky,“ povídá Bára, „obývám tam sušší lesy a pole.“ „A co jíš?“ ptá se Baryk. „Páníček mi kupuje myši, sama si ulovím třeba rejska. Včera jsem utekla páníčkově z akvária, když mi dával vodu,“ vyprávěla užovka Barykovi. „Aha, nezmrzneš tu?“ „Neboj, já se schovám.“ „To je dobře. Tak ahoj,“ pozdravil Baryk a odešel.

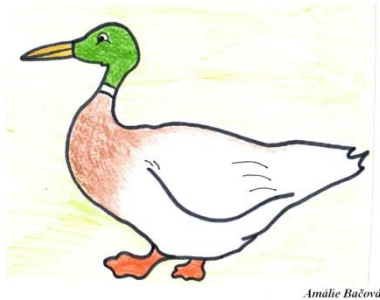
Za měsíc se šel znovu podívat, jestli Báru potká, ale nebyla tam.

Za rok se šel podívat zase, uviděl Báru s užovkou obojkovou a mladými háďátky.

Martin Blažek 6. A

Já Baryk a můj kamarád kačer

Byla jednou jedna pěkná boudička, ve které žil pes Baryk. Bylo ráno, a tak se šel Baryk ven protáhnout, ale co to viděl? Co může mít tmavě zelenou hlavu, hnědé tělo a modrá křídla? Křídla? Pomyslel si. To bude letadlo. Ale jak to letadlo přistálo, dostal pocit, že to letadlo asi není, pomalinku se k tomu „letadlu“ přiblížil a leknutím vyskočil až dva metry vysoko.

Amálie Bačová

Zjistil, že kváká! No nééé...??? Tohle není letadlo! Tohle je kačer! A začal se radovat, že poprvé vidí kačera. „Ahoj!“ řekl kačer. Baryk hned na to odpověděl: „Dobrý den, co tady děláte?“ „No už je jaro, a tak jsem přiletěl tady až z Mexika, protože na podzim vždy odlétáme, jinak bychom v zimě vyhynuli.“ „Aha, a nelétáte v hejnech náhodou?“ vyptával se Baryk. „To ano, ale někam se mi

zatoulali, však já si je najdu, máme totiž sraz u řeky Moravy,“ odpověděl.

„A odkud pocházíte?“ ptal se Baryk. „Jsmo z Mezopotámie a Egypta. Jéé... Já už musím letět, už tady mám své hejno, tak ahoj!“ řekl naposled kačer a ihned vzlétl a letěl dále.

Baryk byl rád, že má nového kamaráda kačera a doufal, že se k němu ještě někdy na podzim a příští rok na jaře zase zastaví, aby si mohli zase spolu popovídat.

Karel Vetešník 6. A

Čeština obdivovaná, proklínaná...

Které písmenko žákům 1. A dělá největší problémy (případně proč) a které by nejraději zrušili úplně?

❖ Nathálka by nejraději zrušila malé psací b, protože se jí na něj špatně navazují další písmena. A nejde jí psát velké psací B. Dokonce se u něj i rozčílí ☺ Nathaly Hieke

❖ Největší problém při psaní dělá malé z. Zpočátku jej psal místo kličky dole jako malé t, a teď kličku vypustil úplně a píše r nebo ř. Při čtení dělá problém rozlišování d, b. Tadeáš Malina

❖ Ptal jsem se včera Matyho - tvrdil, že "W", a to proto, že se může splést s obyčejným "V" Matěj Ďuraš

❖ Barunce se psaním žádné písmeno problém nedělá, přesto by ráda zrušila písmenko Ř, protože se jí špatně vyslovuje. Barbora Kovaříková

❖ Mart'ovi dělá asi největší problém psaní malého b. Motá do toho písmenko k nebo h. Ve čtení si ho plete s písmenem d. Martin Špaček

❖ Barunce dělá asi největší problém psaní písmene b, d a někdy i čtení těchto písmen. Tato písmena si plete!!! Potom také ještě jí někdy dělá problém psaní malého ž, r taky si to trochu plete. Barbora Indráková

❖ Adélce při psaní nedělá problém asi nic. Spíš je to o tom soustředění. Když píše sama, má to bez chyb, když sedím u ní, dělá chyby. Při čtení je to, to samé. Když si čte sama, tak je to plynule, jak má někomu číst, tak je to takové "kostrbaté". Adélka Zátopková

Někteří lidé tvrdí, že je čeština velmi krásný a zajímavý jazyk. Co se vám líbí na češtině?

6. A: čeština se mi líbí, protože je to můj rodný jazyk; téměř nic; že ho většina světa neumí; slova a nářečí; asi nic, víc se mi líbí slovenština; na češtině se mi líbí ten přízvuk; na jednu věc se dá použít několik výrazů, než je tomu v jiných jazycích; pěkně zní; čeština je úžasná v tom, že má mnoho významů; některé písně, básně a její výslovnost; je zajímavá

8. A

- ta pestrost slov, čeština má plno slov, která jiný jazyk nemá, takže jsem ráda, že můžu mluvit zrovna tímto jazykem.
- no abych nelhal, tak nic
- slovní zásoba
- souhlasím s těmi lidmi
- čeština je nejhezčí jazyk, tvrdí skoro každý, říkají, že je jazyk „sexy“
- čeština je hodně hezký a složitý jazyk, líbí se mi, protože je takový zajímavý, oproti jiným jazykům máme i více slov a je to prostě hezké
- není jednoduchá, ale má své kouzlo. Například když se bavíme o měsících v roce, tak mnoho států má podobná slova, např. March, my máme květen. Čeština má svou originalitu, a proto ji mám rád. Je to můj rodný jazyk a jsem hrdý, že jsem Čech.
- originalita slov, jako třeba kapesník. A že když někdo mluví česky např. v Anglii, tak nikdo netuší, o co se jedná.
- že se ji moc nemusím učit
- je libozvučný, dá se s ním hodně věcí popsat a vyjádřit
- její plynulost
- líbí se mi, protože je tak odlišná od ostatních jazyků.
- můžete si s tou větou vyhrát. Třeba poměnit slova a tak. Třeba v angličtině to nejde. Je oproti ostatním zvláštní, hodně se liší od ostatních jazyků, je to pěkné, že máme takový odlišný jazyk.

Jiní lidé tvrdí, že je čeština záludný a nenaučitelný jazyk. Co vám vadí na češtině?

6. A

- na češtině mi vadí některá pravidla, např. psaní i, y; že je to těžký jazyk; nic, jenom že se učí jenom v jednom státě; je strašně těžká, třeba nechápu, proč někdo vymyslel, že se bude psát mně a mě, když se to vyslovuje úplně stejně; je dost těžká na pravopis; je těžká se naučit; mně na češtině vadí výjimky; je složitá.

8. B

- že se s ní skoro nikde jinde nedomluvíme a musíme místo toho používat cizí jazyk.
- některá záludná slovíčka a jejich významy př. bít-být-byt
- někdy člověk neví, jestli se píše z nebo s, kde se píše je nebo ě a tak různě. Myslím, že s tím má každý člověk někdy potíže.
- věci mi na ní vadí jak kdy. Když mi zrovna něco nejde, tak mi to vadí.
- tito lidi mají pravdu, protože to, co vím, může být popřeno
- často je gramatika záludná
- pravopis a diktáty.

- je strašně těžká např. ž, š mne, mě
- některá slova jsou těžká k vysvětlení
- pravopis
- záludnosti
- někdy nevím, kde mám přesně napsat čárku ve větě.
- až moc pádů a skloňování

Dokážete si představit, že by se čeština místo angličtiny stala celosvětovým jazykem a učila by se po celé planetě?

6. A

- ANO 6 x, NE 2 x; bylo by to dobré, domluvili bychom se v hrách; pro nás by to bylo výhodné, jen chudáci ti, kteří by se jí museli učit

8. A

- bych byl rád, upřímně. Jo dokážu. I nějakou dobu, jak jsem byl malý, tak jsem si to myslel.
- nebylo by to špatné, zvláště pro moje rodiče, ti zrovna na angličtinu nejsou takový talent.
- asi ne, mám češtinu ráda.
- ani ne, angličtina mi popravdě přijde lehčí a hezčí, je taková zajímavá, ale neříkám, že čeština není
- jo, ale nikomu by nešla angličtina, je, co se týče pravopisu slov a všeho okolo, lehčí.

8. B

- byla by to ta nejlepší věc, jakou svět zatím napadl.
- nedovedu si to představit, ale bylo by to dobré

Co se mi líbí na mluvnici?

8. B

- učíme se jak správně použít větu a díky tomu se nám lépe skládají i věty v cizím jazyce
- to, že můžeme mluvit, jak se nám zalíbí.
- mluvnice nás naučí jak správně psát různá slova a jak správně skloňovat.
- co já vím. Mně se na mluvnici líbí asi to, když nemusíme nic psát.
- musím myslet.
- není to nuda a alespoň nebudu psát nesmysly
- já moc mluvnici nemusím
- je zajímavá
- není v ní potřeba složitá matematika
- na mluvnici se mi líbí používání pádů a určování rodů.
- nic moc. Nemám ji moc rád
- na mluvnici mám rád, že některá slova mají víc významů.
- že se dozvím zajímavé věci ohledně češtiny.

Co se mi líbí na literatuře?

6. A

- na literatuře se mi líbí čtení, i když mi moc nejde; je pěknější než mluvnice; mám rád čtení a knížky (Série Metro a Zaklínač); nevím; obdivuji spisovatele, kteří dokážou napsat knihu, která mě zaujme hned u první stránky; líbí se mi příběh; literatura je poučná, zábavná, některá i napínavá; líbí se mi ta kreativita slov ve článku a zajímavé knihy, které spisovatelé napíší; moc ráda čtu, literatura je pro mě nejoblíbenější předmět; občas si ráda něco přečtu.

Co se mi líbí na slohu?

8. A

- Sloh mě nebaví, ale plusy se na tom určitě najdou, třeba že někdy píšeme o tématu, co mě baví.
- Asi to, že mě to naučilo psát trochu delší odpovědi.
- Už si nevzpomínám, co děláme ve slohu.
- Jediné, co je, je slohová práce (ne úvaha).
- Slovní zásoba.
- Nic, nebaví mě vůbec.
- Zapojování své fantazie. Moucha promluvila na mucholapku: „Nechytnu se.“ A chytila se do další.
- Já celkem ráda píšu různé slohovky (podle toho o čem) a mám to ráda, protože můžu použít svoji fantazii.
- Že si většinou můžem psát, jak chceme.
- Naučí nás popis osob, rozšíří náš slovník.
- Když se zadá slohovka na nějaké téma, mohu se krásně rozepsat a napsat, co si myslím.
- Když nemusíme psát žádné vyprávění.
- Umíme své myšlenky vhodně formulovat.
- Podle mě nic, protože je tam gramatika a pravopis, ty jsou pro mě nejtěžší.
- Na slohu jsou pěkné slohovky.
- Dozvídám se v něm hodně věcí.
- Je to těžký, protože moje kreativita sahá na dno.
- Vždycky se těším, jak máme psát slohovou práci, teda spíš podle toho, jaké máme téma, můžu se rozepsat, jak chci.

Co by dělal druhý stupeň ve škole?

Ministr školství Robert Plaga už poněkolkáté prohlásil, že by se žáci druhého stupně mohli vrátit do škol stejně jako ti prvostupňoví. Proč by ale žáci druhého stupně měli chodit do školy, když o vzdělání až tolik nepůjde? Děti si budou povídat mezi sebou o tom, jak se měly. Sdílet své zážitky budou také s pedagogy...

Zkuste vymyslet program pro

Předprázdninovou nekončící párty pro žáky druhého stupně!

Popřemýšlejte o programu (aby se vám líbil, překvapil, pobavil), vyberte hosty, hudbu, občerstvení, můžete využít všech prostor školy. Co takhle grilovačka pod kvetoucí jabloní ve školní zahradě? Co diskotéka pod okny ředitelny? Vymyslíte něco šilenějšího (lepšího)??

PÁRTY BEZ SPÁNKU PO CELÉ ŠKOLE

- pro druhý stupeň
- v pátek 22. 5. 2020
- s sebou: plavky, roušku, čelovku, sánky

- 18:00 přivítanka v tělocvičně
- 19:00 soutěž Kdo proběhne celou školou nahý a pozdraví všechny učitele
- 21:00 večeře, kterou si v kuchyňce uděláš sám
- 22:00 diskotéka v ředitelně
- 24:00 ze sklepa uděláme aquapark
- 02:00 v jídelně na stolech módní přehlídka ve spodním prádle včetně roušek
- 05:00 grilování na půdě s čelovkou
- 06:00 holky party na klučičích WC a kluci na holčičích, výběr skupinek podle tebe
- 08:00 pizza na snídani
- 09:00 roztrháme všechny papíry ve škole, vysypeme je na schody a budeme jezdit na saních
- 11:00 konec párty

Vanesa Slezinská 6. A

Párty by se mohla odehrávat vevnitř i venku.

Mohli by přijít všichni učitelé a žáci druhého stupně.

Nachystal bych nějaké stanoviště s hrami (akční, ale třeba i stolní hry).

Aby byly hry pestřejší, nechal bych žáky donést si hry.

Na občerstvení bych připravil kofolu, chipsy atd...

Párty by byla hlavně o odpočinku a popovídání si. Mohla by trvat od rána do večera.

Štěpán Gacek 6. A

Jak vypadá režim dne dvou žáků z osmé třídy?

Můj den

Vstávám ve 12:00, protože spánek je důležitý. Snídani vynechávám kvůli tomuto pozdnímu vstávání. Pomáhám v kuchyni např. vařit a umývám nádobí. Vždy si dám oběd a poté sleduji videa na Youtube. Také hraji na systému PS4. Chodívám i s naším psem Michalem. Vždy se s ním projdu k vodě. Vždy když přijdu s Michalem, těším, co bude k večeři. Po večeři jdu zase hrát na PS4. Spát chodím kolem 22:00.

Protože jsem si zničil spánkový režim během karantény, tak vstávám kolem 12. hodiny a jdu se rovnou naobědvat. Následně jdu ven – třeba na koloběžce nebo na rampy pokecat. Jsem venku zhruba celé odpoledne a večer přijdu domů a jdu se aspoň trochu podívat na učení. Potom jdu volat s kamarády a hrát počítačové hry a kolem 4. hodiny ráno jdu spát.

Nesoutěžní otázka☺:

V kolika předmětech již byli tito žáci evidováni jako nespolupracující???

a) 0–1

b) 2–3

c) 4–6

Napsáno na okraj

Ušli jsme hezký kus cesty, píšu už pátý díl této ságy Napsáno na okraj. Takové menší polokulatinu. ☺ Za tu dobu jsme diskutovali o padácích, zavzpomínali jsme na druhou světovou válku i na první den školy po pauze.

Tak, první stupeň! Nástup v pondělí do školy! Ještě si pamatuju, když jsem před čtrnácti dny odcházela do školy a moje ségra, která je ve 4. třídě, se na mě zlomyslně smála, že jdu jako do školy. No a teď se jí to oplátilo. Jde v pondělí taky do školy. Ale za těch čtrnáct dnů musím říct, že mě to ticho štvalo. I když v naší třídě se pořád něco děje, například se záhadně mění obraz, nebo tedy obsah v něm, zkoumání okurky na zdi už asi rok...mohla bych jmenovat nespočet dalších...☺, stejně jsem měla divný pocit a nedocházelo mi, že jsou ve škole jenom devátáci.

Aspoň někdo přibude, to je pozitivní. ☺ Spekuluje se také o druhém stupni, třeba i vy půjdete do školy, ale nebojte se, o tom budu ještě psát v červnu.

A jak tak píšu tento článek, přeruší mě zpráva. POZVÁNKA NA PŘIJÍMACÍ ŘÍZENÍ. A ano, bylo to napsané tímto, velkým. Docela mi to nahnalo hrůzu. Já budu dělat přijímačky na anglickém gymnáziu ve Frýdlantě nad Ostravicí a další devátáci zase na svojí první vybrané škole. A tak si pomalu pročítám informace. Co všechno si mám vzít, v jaké budu učebně atd. A jako jediná dělám jednu polovinu přijímaček dříve, je to anglický pohovor, který bude o čtyři dny dříve než samotné přijímací zkoušky. Nemám se co? ☺ Závidím osmákům, kteří mají ještě rok navíc. Uvědomuju si až teď, že budu dělat přijímací zkoušky už za čtrnáct dnů, tedy první polovinu. Příště vám o tom všem napíšu. ☺

Julie Šablaturová 9. B

Máš nějakou věc/talisman, která ti přináší štěstí? Co to je? Už ti pomohla/pomohl?

7. A: 7x ano, 10 x ne

- Je to řetízek se čtyřlístkem. Myslím si, že mi přináší štěstí. Když ho mám třeba ve škole, mám lepší známku z testu.
- No není to věc, je to moje kočka. Dokáže vycítit, když se necítím nejlíp pomůže mi.
- Mám album se čtyřlístky a věřím, že mi přinášejí štěstí.
- Jediný můj talisman jsou moje nejlepší kamarádky.
- Mám několik náramků, které nosím pro štěstí,
- Ano, mám, je to talisman, pomohl hodněkrát.
- Rybářský odznak, už mi pomohl.

6. B: 10x ano, 9x ne

- náhrdelník od kamarádky (zub z Egyptu)
- uháčkovaná ovečka od mamky
- ano, andílek
- kolobka, protože když chci jít ven, tak musím udělat rychle úkoly
- moje maska
- můj kapesní nůž, šel jsem s ním ven asi 3x a pokaždé jsem našel 100 Kč
- ano mám a je to náhrdelník se čtyřlístkem
- postavička Chell a kostka
- přívěsek od kamarádky
- Moje postavička Tuča (tučňák)

Ne, nemám (mám furt smůlu)

6. C: 10x ano, 9x ne

- Nevím, jestli mi to přináší štěstí, ale mám můj kámen podle znamení. Nosím ho každý den do školy, nebo když mám závody, tak tam. Cítím se s ním lépe a pomáhá mi.

Amálie Bačová

- ano, jsou to moji přátelé a rodina
- mám: maminku a tatínka
- Plyšovou modrou opici
- Talisman nemám, ale když mám hotové úkoly, můžu konečně ven.
- Můj králík a kamarád, kterého si představuji
- ano moje podkova pro štěstí

8. třída: 4x ano, 24x ne

Je to drát 2mm široký stočen do spirály pověšen na kůži na krku. Když ho nosím, tak se mi docela daří.

Vypadá jako beruška. Pomohl při několika písémkách

Je to koník s českou vlajkou. Vozím si ho na závody, takže tam

9. třídy: 4x ano, 7x ne

Jak talisman vypadá a jak prokázal své schopnosti:

Karolína Zřívová

- Obyčejný křížek se čtyřlístkem, co nosím na krku. Pomohl mi při hodně věcích. Nejčastěji ve sportu. Například ve volejbale nebo při nějakých sportovních závodech.
- Je to prostý malý plyšový medvídek, který mi dodává sebevědomí a sebejistotu. Můj talisman mi pomáhá hlavně na sportovních akcích, turnajích.
- gumu, kterou mi podepsal pro mě důležitý člověk. Pomohl mi už několikrát, když jsem neměla zrovna dvakrát dobrou náladu. Připomněl mi, že furt tu někdo je kdo mě má rád...
- fotka, bude to poprvé, co mi pomůže

Talismany učitelů

- ❖ Rolnička. Když mi bylo hrozně, tak jsem si na ni zazvonila a hned mi bylo lépe.
- ❖ Červenohnědý kamínek v peněžence. Pomáhal mi při zkouškách.
- ❖ Kačer Donald. Nikdy mi nepomohl.
- ❖ Malý porcelánový slon. Nevzpomínám si na nic konkrétního, ale v dětství mi pomáhalo, když jsem si svá přání šeptala do dlaní, ve kterých jsem slona držela.
- ❖ Slona se zvednutým chobotem. Mám ho doteď. Dostala jsem ho při zkoušce z geometrie ve 4. ročníku, abych ji udělala (děkanský termín). Pomohl, jsem úča. Půjčila jsem ho také tchýni při zjištění rakoviny.
- ❖ Náramek. Nejsem si vědom, že by mi pomohl.

- ❖ Malinká dřevěná panenka ve velikosti figurky. Pomohla mi u zkoušek na VŠ.
- ❖ Bílý chlupatý mončičák. Pomáhal mi při písémkách, zkouškách.
- ❖ Malý obrázek Panny Marie červený na bílém podkladě (4x3 cm), papír ve folii, kraj proštepovaný červenou hrubou nití. Jestli pomohl? Nevím, ale snad jo, byl k tomu určen...
- ❖ Svůj talisman nosím stále na krku. Je to tzv. Nílský kříž. Od klasického kříže se liší tím, že má nahoře „očko“. Je nutné odložit jej před spaním, jinak by údajně mohl způsobit zdravotní problémy. Jestli pomohl? Je možné, že kdybych jej nenosila, proběhly by některé situace hůře ☺. Nílský kříž má eliminovat působení negativní energie.
- ❖ Hranatý hřebík z podkovy. Našel jsem ho na cestě a díky němu jsem odmaturoval a vystudoval vysokou.

Devátáci. Jak vypadají místa se zajímavým názvem?

Stolec: kopcovité pohoří, vytváří údolí a v něm protéká řeka. Na kopcích jsou vidět ohromná skaliska, která z blízka připomínají opěradla židle, a na nejvyšším bodě kopců je starobylý "kamenný stůl".

Staré Peklo: uhelné doly. Cesta tam je nepříjemná, šterková, časté zatačky v horách. Tráva je tam černá a stromy jsou mrtvé. Doly jsou obrovské, staré, opuštěné. Nacházelo se zde i mnoho zemních plynů.

Požáry: známe místo. Malinká vesnička dodnes poutá turisty. Nedávno tam totiž shořely všechny domy. Naštěstí nikdo nezahynul a místní se odstěhovali. Doly nedaleko vesnice byly taktéž opuštěné.

Dolíky: nádherná krajina, přírodní rezervace a národní park. Protéká tudy mnoho řek a na ní mnoho lodí. Zvířat je tu plno a ryb a ptáků také. *Daniel Blecha 9. C*

Strašák: zábavní park se strašáky.

Stolec: velký kopec, který vypadá jako stolička (něco jako hora Říp).

Staré Peklo: stará opuštěná vesnice.

Požáry: les uprostřed pouště, kde často hoří.

Dolíky: trail pro horské kola s červenou obtížností, kde se skvěle dá otestovat odpružení kola. *Pavel Ištvanec 9. B*

STRAŠÁK: město, ve kterém žijí podivní lidé, nikdy se nečešou a myjí se jednou za měsíc

STARÉ PEKLO: místo v podzemí, opuštěné, kdysi to býval úkryt pro vojáky

POŽÁRY: vyhořelý les s osamocenou chatkou, kterou člověk využije, když potřebuje samotu

DOLÍKY: velmi roztomilé městečko s růžovými baráčky a žijí v nich roztomilé baculaté děti *Berenika Jiskrová 9. B*

Strašák: pole plné krkavců a zelí

Stolec: hrad s hlubokým příkopem končící až v podzemních vodách

Staré Peklo: nově postavená zřícenina na osamělé skále

Dolíky: krajské západní město postaveno pro zisk černého uhlí

Kryštof Konečný 9. B

Strašák: Je to místo s nadpřirozenou energií, kde se vyskytuje démon v podobě obrovského strašáka. Údajně tam hlídá věštbu budoucnosti, ve které se ví, jak dopadne naše lidstvo. Mnoho lidí se snažilo údajnou věštbu získat, ale pokaždé se vrátili němí a posedlí démonem strašáka.

Stolec: Je to místo v horách, které je nejbližší k nebi. Lidé tam chodí do malinkého, ale překrásného kláštera, kde vkleče na obrovském stole promlouvají ke svým strážným andělům a děkují jim za neustálou ochranu.

Staré Peklo: Vzniklo, když na naši Zemi spadl obrovský meteorit, který vytvořil propast tak hlubokou, že zasahuje několik desítek kilometrů pod zem. Říká se, že je tam nejstarší a nejstrašidelnější peklo, které vůbec může existovat.

Požáry: Je to místo, kde nikdy nepřestává hořet. Lidé se ho už mockrát snažili uhasit, ale marně. Je tam tak obrovský žár, že než tam voda vůbec dopadne, tak se ve vzduchu ještě vypaří. Zajímavé na tomto místě je, že se nerozšiřuje ani nezmenšuje už po celá staletí.

Dolíky: Obrovské údolí, ve kterém je spousta malinkých dolíků velkých asi jako golfová jamka. Z výšky toto místo vypadá jako země posetá černými hvězdami.

Barbora Krupová 9. C

Strašák: město plné záhad a podivných lidí, kteří jsou většinu času zamlklí a navzájem si nedůvěřují.

Stolec: Stolec byl kdysi dávno zdejší král a lidé ho měli natolik rádi, že po jeho smrti nechali toto město přejmenovat právě po něm.

Staré Peklo: město, o kterém se po generacích povídá, že zde bývalo peklo, a někteří dokonce věří, že pod nimi stále je.

Požáry: vesnice, v níž je celý rok velké sucho, a díky hustým lesům zde velmi často vznikají požáry.

Dolíky: malá vesnice v údolí pod horami, kde je celý rok krásně, protože kopce, které objímají toto místo, všechny mraky odhánějí.

Veronika Štarhová 9. C

Strašák: smyšlená postava, která má za úkol odhánět vrány na poli

Stolec: propadlina na zemi

Staré Peklo: mlýn, ve kterém strašilo

Požáry: oheň, který se šíří dále po lesích, polích

Věra Zlá 9. B

Paměti frenštátské lípy patří k volitelnému předmětu Historie a současnost už několik let. Letos jsme zkusili napsat napsat druhý díl, paměti sochy, která stojí mezi muzeem, pekárnou a dětským hřištěm. Okolnosti nám moc nepřály, některé knížečky ještě stále nejsou dopsané, koronavirus nám škrtnul i křest knížek přímo u sochy. Pro čtenáře Tyršovské doby jsme vybrali

Letopisy sochy od Daniela Blechy

Jsem antická socha Vědy vyrobená v rakouských zemích. Byla jsem přivezena roku 1905 společně s třemi dalšími sochami Umění, Průmyslu a Obchodu do moravského města Frenštátu. Obyvatelé města usoudili, že nás přidělí na střechu místní tkalcovské školy. Tam jsme zůstali nějakou chvíli a roku 1923 se tkalcovská škola změnila na dívčí obecnou školu. Nás sochy pak v roce 1927 sejmuli ze střechy a rozmístili po městě, každou někde jinde a začalo období pozorování změn města, tentokrát ze země.

V roce 1906 Alfréd Parma, frenštátský stavitel a výborný architekt, byl pověřen, aby postavil budovu, kde by se vyučoval tělocvik pro žáky ze školy, kteří do té doby museli cvičit ve třídách. Tak vznikla Sokolovna.

Alfréd Parma také postavil místní chudobinec, který v té době stál 36 000 korun, peníze dodala Občanská záložna. Dokončil ho roku 1913 a měl sloužit jako náhrada za „horní špitál“ z roku 1762. Vysvětil jej farář Břečka v den císařových narozenin 6. října, a proto byla jedna třetina budovy církevní majetek. Obsahoval 14 pokojů, každý pro dvě osoby. Budova měla zavedenou kanalizaci a jeden vodovod, bylo v ní dvě toalety.

A potom bylo ticho. Místní zvony totiž neodbýjely čas. Bylo to kvůli probíhající válce, která probíhala daleko od města, a proto byl klid. Ale až moc velký, zvony byly odebrány na válečné vybavení, které směřovalo na frontu. Jen jeden nechali zvonit, zvon jménem sv. Václav.

Zvony se vrátily do věže horního kostela v roce 1927. Byly zakoupeny čtyři za cenu 90 000 Kč. Největší z těchto nových zvonů byl za 40 000 Kč. Zvuky zvonů byly ale rychle zase pryč. Nastala druhá světová válka a zvony zase zabavili...

V roce 1927 bylo rozhodnuto o přístavění druhého patra školní budovy a to pro mne a mé společnice sochy znamenalo odchod ze střechy školy a rozchod do různých částí

města. Už jsme se pak nikdy nesešly.

V 30. letech bylo postaveno kino Sokol, bylo to prý první zvukové kino ve Valašském kraji. Navrhl ho brněnský architekt Oskar Poříška, kterého jsem několikrát viděla s úsměvem na tváři pokaždé, když kino opouštěl.

Roku 1932 se také pojmenovaly ulice, Tyršova podle zakladatele Sokola. V této ulici se nacházela škola, kino, sokolská tělocvična a samozřejmě já. Dále přejmenovali Horní ulici na Masarykovu třídu, kde byli mí kolegové.

Velkou událostí bylo 20. března 1934 spuštění městského vodovodu. V mé škole byly zprovozněny splachovací záchody.

Největší událostí 20. století byla pro Frenštát Krajinská výstava Pobežkydí. Měla trvat od 5. července do 15. srpna 1934, ale pro veliký úspěch byla prodloužena do 19. srpna. Byly to veselé časy pro mě i pro celý Frenštát. Výstava začala vypálením tří velkých ran z kanónů, pak hornická kapela zahrála fanfáry z Libuše a ze střechy kina bylo vypuštěno 800 holubů. Probíhaly proslovy, schůze spolků, politických stran a tematické sjezdy.

Některé stánky byly i těsně vedle mě. Celé Krajinské výstavy se zúčastnilo 200 000 osob a městu to vyneslo 40 000 Kč.

V roce 1938 byly vysazeny na Tyršově ulici podél cesty břízy.

Během druhé světové války se toho ve Frenštátě moc nedělo. Němci zde měli nějaké to vybavení, obsadili kasárna, ale nechali město městem. Vše se změnilo v březnu 1945, kdy město bylo kolem osmé hodiny večerní bombardováno sovětskými letadly. Jedna bomba padla na kino poblíž mě a strhla mi ruku. V Rečkově domku přišla o život Marie Kahánková. Ostatní bomby padaly na moji školu.

V neděli 6. května 1945 Rudá armáda obsadila město a za pár dnů se ve městě po šesti letech znovu rozzářily pouliční lampy.

Ve Frenštátě chtěli postavit novou školskou čtvrť, ale bylo to zamítnuto. V mé škole bylo málo místa, proto se v roce 1946 začalo stavět jihovýchodní křídlo školy. Nedostavělo se však dle plánu, ale až ve školním roku 1951-1952.

Nad naší školou vyrostla v roce 1977 Lidová škola umění, obsahovala sál, osm divadelních zvukově izolovaných učeben a ředitelnu.

Na Palackého ulici, poblíž centra města, se začala budovat jakási stavba, prý že obchodní centrum Kyčera, jak tomu říkali kolemjdoucí. Pamatuji se, že tam byl takzvaný bufet. Slavnostně se to otevřelo 1. srpna 1978.

Konečně se dostalo i na mou školu. V roce 1988 měly být přistavěny učebna chemie a fyziky a také školní kuchyň, dostavělo se až v září 1991. Pak se v roce 1996 předělávala kotelna na plynovou.

V roce 1988 začali stavět za mými zády dvoupatrovou městskou knihovnu a družinu. Ukončení stavby plánovali, jak sem zaslechla, v roce 1993 a měla stát 8 milionů korun. Postavili ale jenom základy, protože město potřebovalo peníze použít na opravu města. Před pár roky tam vybudovali dětské hřiště s prolézačkami a houpačkami.

Často poslouchám, co lidé kolem vyprávějí. Zaslechla jsem spoustu příběhů ze starých časů od občanů, když se poblíž mne náhodou zastavili a povídali si. Zjistila jsem, že místa mezi Mariánskou a Horní ulicí byla ještě před mým příchodem známa jako Na zahrádkách, protože tam mívali své zahrady správci domů. Tyto zahrady byly odděleny od sebe jenom úzkým chodníčkem. Až v polovině 20. let se chodník přestavil na menší cestu, protože tudy projížděly povozy. V té době byly na této ulici jediné kamenné budovy - škola a sokolovna.

V současnosti mi Město připadá jako vyměněné. Přibyly mu barvy. Místo bývalé autobusové zastávky postavili prodejnu pekárny, která denně zachraňuje žáky, kteří by bez ní hladověli ve školních lavicích. Chlapecká škola slouží jako muzeum. Bylo postaveno nákupní centrum Kyčera.

Myslím si, že toto město bude v budoucnosti velké a doufám, že v něm budu i já a mé společnosti.

POZDRAV ŠKOLNÍHO PSYCHOLOGA

Milí žáci Tyršováci,

dnes Vás pozdravím jen v krátkosti. Chtěla bych se věnovat pouze naší poslední soutěži **TYRŠOVÁKU, PODĚKUJ A POŠLI SRDCE VŠEM HRDINŮM V PRVNÍ LINII.**

Výhercem losování se stal **David Šmajstrla ze 7. A** (jeho dílo zde příkládám). Moc výherci gratuluji.

Především chci všem zúčastněným (63 Tyršovákům) moc poděkovat, že jste se zapojili a podpořili dobrou věc. I když byla akce dobrovolná, přesto jste si našli čas, snažili se do výtvaru vnést myšlenku, nápad, věnovali se zpracování, dali jste si záležet.

Moc si toho vážím. Díky vzájemné spolupráci rodičů, Vás žáků a učitelů jste vytvořili úžasná poděkování, která dohromady tvoří jedinečné, unikátní dílo naší Tyršovky viz foto níže. Myslím, že se povedl. Posuďte sami.

Kombinací obou fotografií zpracuji plakát, který předáme s kolegy našim hrdinům. Věřím, že se bude líbit, potěší a udělá radost.

Jaké nápady jste při tvoření srdcí měli? Co všechno bylo použito? Vše můžete zhlédnout na fotografiích v předchozích dvou číslech časopisu či v galerii na webových stránkách školy.

K vytvoření poděkování se srdci jste využili grafický PC design, hru Minecraft, pastelky, fixy, foukací fixy, vodové i temperové barvy. Z materiálů jste použili květiny (hlavně pampelišky), dřevěné špalíčky, kameny, hobliny z pastelek, stavebnice (Duplo, Seva), ohrady pro zvířátka, včelí plástev, korálky, těstoviny, rýži, pečené koláčky, obaly na vajíčka i lidské postavy. Malovali jste, stříhali, lepili, modelovali, tvořili mandaly, háčkovali, stavěli, skládali.

Opět jste jen potvrdili, že Tyršováci jsou velmi kreativní, mají skvělé nápady a zaslouží si pochvalu.

Vaše školní psycholožka Mirka Vojnová

Doma pilně pracujeme...

PŘÍRODA

zmeškaný les křemí

nečistoty les

Průmysl v lese, na louce
jelen, srnec, vlk, medvěd, prase lesní

Průmysl v lese, na louce
smrk, jeleč, borovice, bříza, modřín, javorek, dub, buk

Průmysl v lese, na louce
kůň s kovářem

Průmysl v lese, na louce
volavka, srnec, bobek, sup, orlovec, jezevčák, veverka, liška, kočka, pes domácí

Přírodu chráníme, aby se mohla vyvíjet a aby byla krásná a zdravá. Do přírody chodíme, abychom si odpočinuli, relaxovali, zablábali si v ústřední části lesa. V přírodě je krásně, je to zdravé, ne do lesa! V lese, na louce najdeme mnoho rostlin, stromů, ptáčků. Máme i mnoho druhů zvířat a rostlin.

zelená rostlina
je to rostlina, která má zelenou barvu a je to zelená rostlina. Je to zelená rostlina, která má zelenou barvu a je to zelená rostlina.

červená rostlina
je to rostlina, která má červenou barvu a je to červená rostlina. Je to červená rostlina, která má červenou barvu a je to červená rostlina.

černá rostlina
je to rostlina, která má černou barvu a je to černá rostlina. Je to černá rostlina, která má černou barvu a je to černá rostlina.

žlutá rostlina
je to rostlina, která má žlutou barvu a je to žlutá rostlina. Je to žlutá rostlina, která má žlutou barvu a je to žlutá rostlina.

modrá rostlina
je to rostlina, která má modrou barvu a je to modrá rostlina. Je to modrá rostlina, která má modrou barvu a je to modrá rostlina.

okrasná rostlina
je to rostlina, která má krásnou barvu a je to okrasná rostlina. Je to okrasná rostlina, která má krásnou barvu a je to okrasná rostlina.

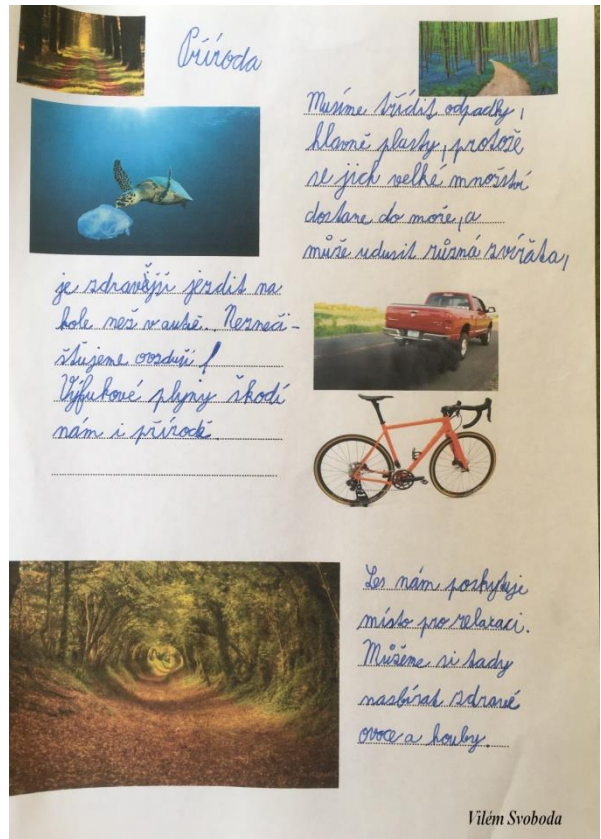
domácí rostlina
je to rostlina, která má domácí barvu a je to domácí rostlina. Je to domácí rostlina, která má domácí barvu a je to domácí rostlina.

lesní rostlina
je to rostlina, která má lesní barvu a je to lesní rostlina. Je to lesní rostlina, která má lesní barvu a je to lesní rostlina.

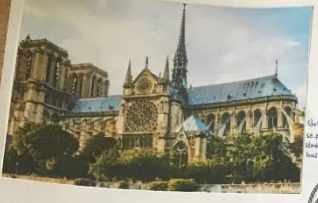
okrasná rostlina
je to rostlina, která má krásnou barvu a je to okrasná rostlina. Je to okrasná rostlina, která má krásnou barvu a je to okrasná rostlina.

domácí rostlina
je to rostlina, která má domácí barvu a je to domácí rostlina. Je to domácí rostlina, která má domácí barvu a je to domácí rostlina.

lesní rostlina
je to rostlina, která má lesní barvu a je to lesní rostlina. Je to lesní rostlina, která má lesní barvu a je to lesní rostlina.

GOTIKA

ZNARY ARCHITEKTURY

1. **Křivostrom:** Vzniká v duchu i v jednotlivých jeho částech. Prokazuje velký vliv. Veliká vysoká měřítka. Převládá dynamická struktura. Převládá vertikální.

2. **Lineární oblouk:** Prvního vývojem od číselného a velmi jednoduchého. Ve 2. etapě se objeví oblouk s konkávním závěsem. První oblouk je pouze výřezem z oblouku s konkávním závěsem. V 3. etapě se objeví oblouk s konkávním závěsem, který má konkávní oblouk s konkávním závěsem.

3. **První typový systém:** Oblouk s konkávním závěsem, který má konkávní oblouk s konkávním závěsem. Oblouk s konkávním závěsem, který má konkávní oblouk s konkávním závěsem.

4. **Typický systém:** Oblouk s konkávním závěsem, který má konkávní oblouk s konkávním závěsem. Oblouk s konkávním závěsem, který má konkávní oblouk s konkávním závěsem.

5. **Typický systém:** Oblouk s konkávním závěsem, který má konkávní oblouk s konkávním závěsem. Oblouk s konkávním závěsem, který má konkávní oblouk s konkávním závěsem.

Sochařství

První sochařská práce byla poměrně jednoduchá. Umělecký svět byl velmi omezen a představa byla jednoduchá. První sochařská práce byla poměrně jednoduchá. Umělecký svět byl velmi omezen a představa byla jednoduchá.

MALÍŘSTVÍ

První malba vytvořena je přibližně v roce 1250. První malba vytvořena je přibližně v roce 1250. První malba vytvořena je přibližně v roce 1250.

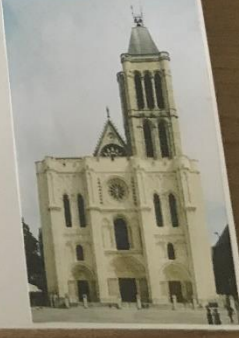
První malba vytvořena je přibližně v roce 1250. První malba vytvořena je přibližně v roce 1250. První malba vytvořena je přibližně v roce 1250.

První malba vytvořena je přibližně v roce 1250. První malba vytvořena je přibližně v roce 1250. První malba vytvořena je přibližně v roce 1250.

VZNIK

Gotika vznikla jako výsledek vývoje ze slohu románského. První gotické slohu vzniklo ve Francii a jeho vývoj pokračoval v Anglii a v Itálii. První gotické slohu vzniklo ve Francii a jeho vývoj pokračoval v Anglii a v Itálii.

GOTIKA

Rozdělení gotiky:

- 1. **RÁNA GOTIKA (12.-13. st.)**
Přemyslova škola architektury
St. Denis v Paříži
- 2. **VEKLOVÁ GOTIKA (13.-14. st.)**
Lucemburkové v Českých zemích
- 3. **POZDNÍ GOTIKA (14. st. - poč. 15. st.)**
Jagellonská gotika

- Gotický sloh vznikl postupným vývojem ze slohu románského.
- Počátky gotického slohu začínají ve Francii.
- Trvá přibližně od 12. st. do 15. st.
- Název vznikl podle slova **gotický** - barbarický (podle italských humanistů)

Hlavní znaky ARCHITEKTURY:

- vertikálnost - směřování za Bohem
- lomený oblouk - vývoj od širokého a méně lomeného až k vysokému ostrému zakončenému. Používán v oboje - uvnitř a vně.
- křížová žebrová klenba - 4 lůžka nebo 6 lůžek
- okenní a střešní systém - opěrný systém a opěrný sítýp
- velké plochy oken - objemující plochy zdi
- ochromtění - značné přesvětlení, slabší zdi
- křivý zářez klenby - 4 lůžka nebo 6 lůžek
- křivý zářez klenby - 4 lůžka nebo 6 lůžek
- křivý zářez klenby - 4 lůžka nebo 6 lůžek

LITERATURA

dobové / básnické / romány / povídky / básně / dramatická díla / hudební literatura / literární kritika / literární věda / literární historie

VÝTVARNÉ UMĚNÍ

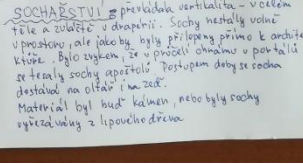

malba / architektura / sochařství / řemeslné umění / literární umění / hudba / tanec / divadlo / sportovní umění / národní umění / světové umění

MALIŘSTVÍ

fresky / malba na stě / knižní malba / vrubové psací knihy / deskové obrazy / vyřezávané oltáře / namalované přívěšky / náboženská / světská / literární / historická / vědecká / lékařská / vojenská / literární / historická / vědecká / lékařská / vojenská

Tajenka: Frenštátský rodák. Víš, čím se proslavil?

1) Olympijský vítěz ve skoku na lyžích. Je po něm pojmenovaný skokanský areál ve Frenštátě.

2) Patron města Frenštátu, sv.

3) Turistický areál, nachází se zde mimo jiné naučná stezka Beskydské nebe.

4) Horské středisko v Beskydech.

5) Významný frenštátský sochař.

6) Rodový název památného chráněného stromu.

7) Přítok řeky Lubiny, protékající Frenštátem.

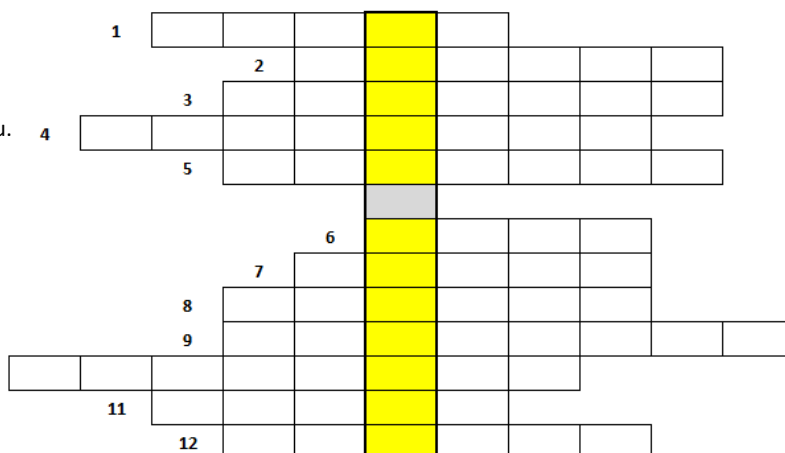
8) Socha, která se nachází v kašně na náměstí.

9) Lanové centrum v Trojanovicích.

10) Slovanský bůh slunce, hojnosti a úrody.

11) Jeden ze slovanských věrozvěstů.

12) Církevní stavba v centru města Frenštát.

Autor: Lenka Michutová

Chcete soutěžit s naším časopisem?

Dnešní úkol je určen těm, co umí aspoň trochu počítat. Správné odpovědi pošlete emailem do čtvrtka 28. května 2020 na adresu tyrsovackadoba@zstyrfren.cz
Z došlých odpovědí vylosujeme jednoho majitele Zlaté přednostenky

Následující úkoly prověří vaše počtářské a srovnávací schopnosti.

1, Doplňte **další tři čísla** v logické řadě. Pro splnění úkolu stačí doplnit čísla ve třech řádcích.

A: 15, 19, 23, 27, 31, ...

B: 3, 4, 7, 11, 18, 29, ...

C: 10, 19, 13, 17, 16, 15, 19, 13, ...

D: 2, 5, 11, 17, 23, 31, 41, 47, ...

2, O kolik metrů je vyšší Radhošť než Velký Javorník (ten nad Frenštátem)?

3, Která budova je starší – Národní divadlo v Praze nebo kaple na Radhošti?

Děkujeme všem, kteří nám pomohli, a těšíme se příští týden na shledanou na těchto stránkách. Za redakci Petr Ondryáš

Tyršovická doba covidová vychází v ZŠ a MŠ Frenštát pod Radhoštěm, Tyršova 913 jako dočasný internetový týdeník. Dočasný znamená, že by měl vycházet po dobu zavření škol + 1 týden navíc. Kontakt na redakci: Tyrsovackadoba@zstyrfren.cz.

Autorka loga Mgr. Pavla Novotná, členové redakce Mgr. Miroslava Vojnová a Mgr. Petr Ondryáš (zodpovědný vedoucí). Toto číslo bylo zveřejněno 22. května 2020.